

Fazekas István
Ki csillagra nézett

Radnóti Miklós emlékének

Hársillattal
 csobog az este,
 csobog, csobog,
 lélekre, testre.

Ölel, néz a
 tűnődő idő,
 bennünk halál,
 mi belőlünk nő.

Bennünk halál,
 de kívül élet.
 Boldog az, ki
 csillagra nézett.

Véghelyi Balázs
Kimondatlanul

*Radnóti Miklós emlékére,
 Gyarmati Fanninak*

Ki rajzol mosolyból fényes hurkokat,
 ha már az éjjel sem óv, csak ránk szakad,
 s térképnek se láthatjuk ezt a tájat,
 könnyünk és mosolyunk arcunkra szárad,
 ha szerelmünk se biztos, mint a zsoltár,
 továbblép majd, kinek mindene voltál,
 költők és próféták elnémulnak mind,
 kimondatlanul maradnak titkaink,
 ha elveszik lassan minden kötelék,
 lábunk alól talaj, belőlünk az ég,
 ki rajzol mosolyból fényes hurkokat,
 amikor az éji felleg ránk szakad?

(2009. február)